شورمي د قلم په ژبه راوله

چي بلي کړم د فکر او شعور لمبي
شورمي د قلم په ژبه راوله

محمد الیاس الیاس

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شورمێ د قلم پەژبەراولە

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول حقونه محفوظ دي

د کتاب نوم ______ شور مي د قلم په ژبه راوله

ليکونکی ______ محمد الياس الياش
(0346-2860464)

د چاپ کال ______ ۲۰۰۸ (اول ځل)

د چاپ ځائے ______ المظهر پريس بټ خيله

شمير ______ پنځه سوه

کمپوزنګ ______ سردار الملک بابو

ټائټل ______ محمد الياس بابو

بيعه ______ (اتيا ۸۰ روپۍ)

د موندلو درکونه

- يونيورسټی بُک ايجنسی خيبر بازار پيښور
- حزب الله بُک سنټر طوطه کان
- ضياء بُک سنټر زيارت حصار بابا
- مُسلم بُک سنټر درګئ
- شاه بُک سنټر بټ خيله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترون

د خپل ماما نثارمحمد نثارؔ

د ځوئی عادل محمد په نامه چې

د پښتو ادب سره ئې بې کچه مينه لرله

محمد الیاس الیاسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الیاس د منزل په لور

د ګل ورینو ګلدرو د ښائیستونو وطن ملاکنډ چې د قدرت د رنګینو نظارو د هسکو دنګو لوړو غرونو مرغزارونو ښکلا د نخترو او دیارو شنہا د شنو شنو ورشوګانو دشتونه اؤ په تیره تیره د سوات د سیند د غاړې حسینې نظارې د یو حساس زړګی اُودهٔ خیالونه داسې راپاروی چې سړے خامخا په نازکو لیکلو اؤ وئیلو مجبور کړی اؤ بیا یو داسې تعلیم یافته ځلمے چې تر داوخته ئې د دُنیا د ډېرو مختلفو ملکونو سفر هم کړے دے او لا نور هم په تګ دے به اورمرو په دے لیکلو مجبوریږی۔

چې بلې کړم د فکر او شعور لمبې
شور مې د قلم په ژبه راوله

د دې شعر خالق محمد الیاس الیاسؔ چه دا ورستنی مصرعه ئې د کتاب نوم دے۔ د مارچ د میاشتې په دوئمه نېټه نولس سوه اتیا کښې د طوطه کان کلی د استوګن حاجی فریدالله خان هیډ ماسټر چه د سنیئر ستاف صدر هم دے د یوسفزو د سلطان خان خیل د ذیلی شاخ اسماعیل خېل سره تعلق لری کره سترګې اوغړولې۔نیکه ئې دخپل وخت یو نوموړے مشر تېر شوے دے چې د حاجی اسماعیل خان په نوم یادیږی۔

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښاغلی الیاسؔ په خپل کلي کښې د ابتدائي تعلیم حاصلولو نه پس F.Sc: د پېښور پبلک سکول نه په ښو نمبرو کښې پاس کړه په 2000-1999ء کښې ئې د پاکستان میرین اکیډمی نه د جهاز رانۍ تعلیم حاصل کړو. د 2002ء نه تر اوسه په پاکستان نیشنل شِپنګ کارپوریشن کښې د نیویګیشن افسر په حیثیت خپلې ذمه وارۍ تر سره کوی. دے د دُنیا په ګُټ ګُټ کښې ګرځیدونکے سېلانے په لیدلے شوو ملکونو کښې چې کوم څه لیدلي دی اؤ د کوم څه نه متاثره شوے دے هغه ئې د قلم په ژبه د ادب دُنیا ته سپارلی دی. لکه د جبرالټر په لیدو وائی

دیدن ئې راته تیرې د اسلام خبرې اوښودې
ښکلا ئې راته واړه په ماښام خبرې اوښودې
دے ځائے کښې د طارق د تورے شرنګ دے لا تر اُوسه
دے ځائے راته د خپل اصلي مقام خبرې اوښودې

نوی خیالات نوی حالات د سپرلی د ښائیستونو رنګینۍ نوی ردیف او قافئې، نوی تشبیهات اشارے او کنائے او د قدرت د حسینو نظارو حسین ښکلی اؤ ښائیسته رنګونه د الیاس په غزلونو نظمونو او سندرو کښې سم په ګډا ګانو دی لکه چې وائی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېږدوئ چه ګل شي پسرلے ځمه شینده‌مه

د زړهٔ په پرهرونو مې لمبې ځمه شینده‌مه

او یا دا شعر

د اسرافیل شپیلۍ به ویښ مې نهٔ کړي

د بنګرو شرنګ به دِ محشر جوړوي

ښاغلی الیاس د خیالي محلونو او قلاګانو جوړولو نه سنده کوي

اؤ د حقیقت په لټون کښې دے لکه چې وائي

ژوند کښې حقیقت غواړه د خیال قِصو ته مهٔ ګوره

رنګ لټوه نُور او د جمال قِصو ته مهٔ ګوره

د منزل په لټون کښې ئې ښې تنهاکې دی

په نظر نه راځي په غټو ګورم ورته

د ښو تنهاکې مې پولې شوې د منزل په لټون

ولې بیا هم ښاغلی شاعر د منزل په لور په ټګ کښې د نوی کل

د ملګرتیا په اډانه خپله کامیابئ سرګنده وی اؤ ښهٔ په جارحانه

انداز کښې وائي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ سره د کلي ماشومان په ډله شوي دي
داخلې مو واورئ د چا پلار مخه نيوې نۀ شي
د خپل حق غوښتو آوازې دارنګ پورته کړے دے
اوس به په سرو سترګو يه ملګرو دلته نۀ کرځو
مونږه کښې د حق غوښتو جذبه راويخه شوې ده
هر شاعر د خپلې خاوړې او خپل وطن سره بې کچه مينه لرى
او د غېرو د غلامۍ نه د ځان بچ ساتلو د پاره خلق بيداروى
الياس په دے حقله وائى
واګې د وطن به مې د غيرو لاس کښې ورنۀ کړم
په ژبه د قلم ځما تپه راويخه شوى ده
د اتفاق او اتحاد درس دارنګه ورکوى
تر څو به بېل يو د يَو بله داسې بېل په وطن
راځئ چې يو شو سره خپلو کښې د قام په رنګې
ښاغلے هر هغه څوک درويش ګڼى چې د خپل نفس د ارمانونو
قاتل وى۔

(c) ketabton.com: The Digital Library

کۀ د نفس د ارمانونو قاتل نۀ شوے
هسې ځان خاوړې کول درویشی نه ده
د خپله خدایه خپل مرګ د جانان په غېږه کښې غواړی
ژوندمې په یادونو کښې تېر شوے دے
مرګ مې د جانان غېږې له راوله
د چایا دونۀ ئې زړۀ کښې داسې زرغونېږی
عرش کښې پسې چغې فرشتو کړلې
بیا مې د چا یاد زړۀ کښې زرغون شولو
د خپلې پوهې په باره کښې وائی
خلقه زما د پوهې ناپ له پیمانې مۀ ګورئ
چه شم په سترګو کښې مد هوشه راته هوش لیده شی
ددے شعر نه ئې هم خوندونه واخلئ
سپونږمۍ خو هر وخت په وریځو پټه نۀ وی
تورو زلفو نۀ دې سپین مخ رابهر کړه
هر څوکۀ د الیاس شاعری لا په ابتدائی مرحلو کښې ده ولې بیا
هم فنی خامۍ پکښې ډېرې کمې په نظر راځی۔ پښتو ادب ددے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلمي شاعر نه د نور ډېر څه اخستو طمع لرې ځکه هيله لرم چه خپل کوشش به جارې اوساتي چه د پښتو ادب لمن ته نورې ډېرې ګلدستې ډالۍ کړي۔

د الياس په دے مجموعه کښې ډېر د ښائيسته خيالونو ازاد نظمونه هم شته د مثال په توګه مُسکا، بُت، په ړندو کښې کوڼ باچاوي۔ او داسې نور دغه شان په بندو نظمونو کښې بنګړي واله، انتظار، غريبه طبقه، کاش، سوچ ، سپرلے او داسې نور ډېر خوندور نظمونه دي چه په لوستوئې تنده ماتېږي

ددے نه علاوه الياس هائيکو، قطعې او رُباعياني هم ليکلې دي۔ زۀ د پښتو ادب لمن تۀ د وسعت ورکولو د خاطره د الياس ددے ذيار ستائينه کووم زړۀ مې غواړي چې ډېر څۀ مې پرے ليکلے وے۔ ولې لوستونکو ته به هم څۀ پريښودل وي۔ نو له دے مرغه زۀ د مينځه اوځم او دا بحث لوستونکو ته پرېږدم چې الياس د شاعرۍ په ميدان کښې تر کومه کامياب ښکاري۔

په ډېره مينه

نثار محمد نثار
طوطه کان ملاکنډ ايجنسي
نېټه ۲۰۰۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
04.01.2000

غیـرت

پـه تـن مې اور بلیږی یا لمبه راویښه شوې ده
یا چـرتـه د خـوب نـه محبوبه راویښه شوې ده

اوس بـه پـه سـرو سترګو یه ملګرو دلته نه ګرځو
مو نږه کښې د حق غوښتو جذبه راویښه شوې ده

ځئ چـې ترې د مینې او ښکلا سندرې جوړې کړو
نـن مې د ربـاب تـار کښې نغمه راویښه شوې ده

هسـې د وطـن نـاوې د قصـده ځـان اُوده کـړلـو
خـدائیګـو مـاتـه پتـه ده چې ښه راویښه شوې ده

یـا ځښلی ئې جـامونه د شرابو ښهٔ بې دربغه دی
یـا داسـې راتـه ښکاری چې اُوده راویښه شوې ده

واګې د وطـن بـه مې د غیـرو لاس کښې ورنهٔ کـړم
پـه ژبـه د قـلـم زمـا تـېـه راویښـه شـوې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
28.12.1999

وريځې لېمه زُلفی بانه چېړمه
ځمه ورځمه پښتانهٔ چېړمه
پرېږدئ کهٔ خلق راته هر څه وائی
نن دې يادونه ميلمانهٔ چېړمه
ته دې د ژمی په نمر مهٔ نازېږه
زهٔ لا د خپل اوړی غرمه چېړمه
ويمه کهٔ چرته پکښې لاره اُوځی
خپل اسويلی ساړهٔ ساړهٔ چېړمه
الياسؔ ترې د يار په نوم نغمې جوړوم
بيا مې تارونه نن د زړهٔ چېړمه

يو شعر

چا پېرچل مې په پوښتنه د جانان شو
خاموشۍ مې تذکرې د مينې اوکړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورټ سعيد- مصر
01-03-2007

ساده وو ژوند چې ئې آسان يادوو
ګل په ژړا ژړا خزان يادوو

دُنيا په هاغې هم خوشحاله نهٔ وه
ماچې د خپل برخې آسمان يادوو

خلقو د ژوند سخته مرګی ته ويله
ما هاغه تريخ ساعت هجران يادوو

د عشق لمبو د مينې اُور واخستو
تا چې زما د ژوند داستان يادوو

د هر چا شونډې په حرم رپيږي
ما به ګهړۍ ګهړۍ جانان يادوو

تا د ستم ازغی تېره کړله نور
ماچې ريښې ريښې ګريوان يادوو

چه په کتوئی سترګې نهٔ مړيږي
ما د هغه حُسن دوران يادوو

سبا به ئې دوه ګزه کفن جامه وی
خلقو الياسؔ د کلی خان يادوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه كان
17.07.2006

غیرت پښتو بـه راژوندی کړی سرفروش لیده شي
پښتون چې یو ځائے یو ځائے کرځی نو پُر جوش لیده شي

خلقه زما د پوهې ناپ له پیمانې مۀ کورئ
چې شم په سترګو کښې مد هوشه راته هوش لیده شي

تۀ مې جانان تۀ مې جهان تۀ مې ایمان ئې کرانه
ستانه بغېر کۀ چاته کورم راته دوش لیده شي

سر به مې بره وی خو نازبه مې په مینه نۀ کړم
قیس ئې ورک کړے دے منصور هم فراموش لیده شي

پخواچی ذکر به ئې هر وخت د بوستان کولو
ستا خبر لوځے الیاسؔ نن دومره خاموش لیده شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرے (PERFUME) آزاد نظم

غریب سړے کۀ په هفته کښې یو ځل
چرته په خپلو سپینو پاکو جامو
ځانله د مینې نه خُوشبو پورې کړی
وائی چې زۀ به هم په لاروکښې نن
د خپل بدن په ښائستوو عطرو
د خپل ماحول فضاخوش رنګه کړمه
وائی چې نن به زۀ خوشحاله شمه
زما به خلق تعریفونه اُوکړی
چې ګوره څومره ښکلے بُوئې راځی
نن د فلانکی ماما د ځوی د تن نه
ښخو ده ته څه پته ده
چې خلق داسې وائی
غریب سړی ته ګوره
ښه جامو سپرے لګوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
24-08-2006

درست جهان درته حیرانه مه جبین ئې
لکه ګل لاسو کښې ریژې ګل ورین ئې

که په سر سترګو مې کښېنې ناز دې اخلم
ستا ادا داخِیستو ده نازنین ئې

ستا د مخ برابر نهٔ دی دُر ګوهر
دُر ګوهر مې پکارنهٔ دی مرمرین ئې

زړهٔ مې هسې تاله چرته درکولو
دلنواز ئې دلربا ئې دلنشین ئې

د جلی خفی معنې د الیاسؔ نهٔ زده
د زړهٔ سترګو ته مې بربښے ته مبین ئې

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
23-07-1998

انتــظار

د زړۀ د درد د کمېـدو پـه خـاطـر
ستـا د خـائستـه بشر ليدو پـه خاطر
پـه تـوره شپه کښې بې اسرې پاتې شوم
د سپين سحـر د ځلېدو پـه خـاطر

ارمـانـی زړۀ بـه ګـور تـه وړمـه اشنـا
چې زۀ پـه طمع تـۀ بې غـمـه اشنـا

ستـا پـه ليدو بـه چغېدو مې زړګے
پـه تـا پسې بـه خـوريـدومې زړګے
چې تـه رانغلے پـه ما ګـرانـه اشنـا
لـکـه مـاشـوم بـه ژړېدو مې زړګے

يـاد بـه دې څـه وايـه سـاتـمه اشنـا
چې زۀ پـه طمع تـه بې غـمـه اشنـا

لاړه اودۀ شـولـه د خـوب غيـړه کښې
څمـا ځـوانـی د ليونتوب غيږه کښې
کـه وی لـوئې شـوے خير دے رابـه شي
هـغـه قــاتل د سرېتوب غيـره کښې

ځـکـه د زړۀ ويـنـې څـتمـه اشنـا
چې زۀ پـه طمع تـۀ بې غمـه اشنـا

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه په هجران او څه دیدار کښې تېر شو
څه په ازغو او څه په دار کښې تېر شو

ستا د راتلو ستا د لیدو په خاطر
ژوندون مې ټول په انتظار کښې تېر شو

ورځمه کېږه درنه ورمه اشنا
چې زۀ په طمع تۀ بې غمه اشنا

قطعه

خلق مې خدایه لیونے لیونے بللی
لا مې خیرې ګرېوان نه دے ترلمنه

په مدار د زندګۍ کښې تل به زده کړے
کۀ زما د سوچ محور ته شوے دننه

||<****>||

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16.07.2006

تـاکلې راتـه پـرېښودو تـږون مې درنـه غوښتې وو
د مينـې لېونې وومـه جنـون مـې درنـه غوښتې وو

رېبلـو دې غـوغ غوغ پـرهـر پرهر دې رالـه راکـړلو
ارمـان د زړۀ معصوم ګرانه زرغون مې درنه غوښتې وو

دارتـه د منـصور غـونـدې نـاحـقـه ختې چرته شوم
بې وسـه د ظفـر غـونـدې رنګون مې درنـه غوښتې وو

دې د پښتـو نـخـوا خلـقـو مُلا زمـا لیـډر کـړلـو
قـاضي مې درنه نه غوښتو پښتون مې درنه غوښتې وو

سـاده وومـه نـاپـوهه چې مـې تـالـه زړۀ درکـړې وو
لمبه دې کړمه سيال نۀ شوم سکون مې درنه غوښتې وو

تـالـه مې د ژوند ښـائستـه رنګونـه راغونډ کړی وو
ځان تـه دې نـژدې نـۀ کـړمـه يون مې درنه غوښتې وو

حـالاتو د ستم پـه چـره تـول زخـمـی زخمی کـړمـه
مرګ مې درنـه نـۀ غوښتو ژوندون مې درنه غوښتې وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16-07-2006

غوځ شومه لکیرې مې په تن رېباره اوختې
خزان وے تهٔ سپرلے نهٔ وے ازغن رېباره اوختې

اشنِامې په خندا جوړې د بل سره لیدلے وو
خِوَلې مې د تندی نهٔ چې من رېباره اوختې

سِتا په لمسه تلے وو اؤ ستا په وینا رانغے
تهٔ جوړې د مینې مې دښمن رېباره اوختې

تالکه منصور غوندې داروته پیژنده چرته
ماغوندې بې وسه وے غمژن رېباره اوختې

ورشه میخانې لره رندانوته دا اووایه
سجدوله فرښتې مې په لمن رېباره اوختې

الیاسؔ له دې د ښکلو سترګو مست پیغام راوړے دے
ځکه مې بهانهٔ جوړی د فن رېباره اوختې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-07-2006

خلقو چې به ماته د وصال قِصه راواخسته
ما به ورته ستا د شینکی خال قِصه راواخسته

روپکښې غورځنګ راغې مستۍ چپه چپه کړلو
ماچې سمندرته د هلال قِصه راواخسته

زۀ لکه منصور به ترې خوندونه د ژوند اخلمه
زلفو کۀ دارونو دې د تمال قِصه راواخسته

پخوا پرې خلقو بانګ د کلی نه وئیلو
نن راته پښتون هم د کُلال قِصه راواخسته

ماترینه لوګے ستا د رخسار د لمبو اور کړلو
خیال مې لېونے چې د جمال قِصه راواخسته

نورۍ هم ښائسته کړو د اسمان لمنې سرې شولې
تیاروچې کله نمر ته د زوال قِصه راواخسته

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې ترې په تر تر رارواني شوې غمژنې وې
سترګو ته چې ما د پشکال قِصه راواخسته

یه خدایه بادشاه د زماني ئې په ژړا کړلو
بخت مې سکندر ته د اقبال قِصه راواخسته

دواړو چې یو بل ته غلی غلی کاته کړی وو
نن مې زړهٔ ته هاغه د تیر کال قصه راواخسته

خیال ته مې د درست جهان نغمې راټولې شوې وې
پېغلوچې په خپله د خپل شال قِصه راواخسته

ذکر د الیاسٓ ئې د دارونو په سر کړے دے
عشق مې سرو لمبو ته د کمال قِصه راواخسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړۍ

د غره لمن کښې سم په شور بلېږی
ورته حیران شوم کور په کور بلېږی
ماوے لوګے دے چرته اور بلېږی

هسې نۀ ډوب چرته په شرم شمه
لکه د موم په شانې نرم شمه
ماوے ورځم ورته چې ګرم شمه

خونۀ لمبې نۀ غرغنډې وې پکښې
نۀ د بخرکوشان ذرې وې پکښې
اونۀ ځکروتې تکې سرې وې پکښې

ماوې دا غرونه ستر شوی دی
یا دا خوړونه ستر شوی دی
کنه سیندونه ستر شوی دی

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

لارې د تـلـو لـوړې ژورې وې
يـو مې د پښـو تنا کې ستړې وې
بـل خـواشـلېدلې مې چپړې وې

ګنې ماوې چې مخکښې څه دی ورځم
هېردې کۀ لړ خراب اوّ ښۀ دی ورځم
کـارۀ دی نېغ اوکۀ اوړدۀ دی ورځم

خـو چې نـزدې شوم ورته خړې وې
تيـــار لـوګـے ورسـم لوخـړې وې
پـه چـاپېرچل ماحول کښې لړې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
23-05-2005

درويشي

سوال منت زاری کول درويشي نهٔ ده
د چادرتـه اودربدل درويشي نـهٔ ده

زړهٔ له ښائي عاجزی کهٔ ښهٔ خصلت دے
سر هر ځائے کښې ټيټول درويشي نهٔ ده

کهٔ د نفس د ارمانونو قاتل نهٔ شوې
هسې ځان خاورې کول درويشي نهٔ ده

که مقصد دی تش شهرت وی دريغه دريغه
ځان په شتو کښې ورکول درويشي نهٔ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

څنګه چې شور غره کښې نخترې کوی
داسې جانان خوږې خبرې کوی

چرته چې ستا د قدم خاپ تلے دے
هلته کښې نن سپرلے اخترې کوی

قطعه

نۀ غواړو ګلاب څوانئ نه رنګ د زمانې غواړو
مونږه ترینه چنګ رباب ساقی اؤ میخانې غواړو

عقل ترینه نۀ غواړو د بخت د غوښتو وړئ یو
ژوند د بې غمئ ځانله او مرګ ترې لېونے غواړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کراچي
19-08-2001

فرض که
(آزاد نظم)

فرض کۀ تۀ مې چرته ياده شولې
فرض کۀ زړه مې ستا کتو ته اُوشی
زۀ به دخيال دُنيا ته منډه کړمه
هلته به ستا د ياد بنګلې وی چرته
زۀ به د مات زړګی د پاره ځانله
هلته د خيال په ښو کښې پرېوځمه
بيا به ترې لږ په موسېدلی شونډو
په تراړو تراړو ټکېدلی شونډو
ستا د ديدار يو څو لحظې اوغواړم
هلته کۀ خيال مې چرته هاں اوکړه نو!
زۀ به مُسکے مُسکے په مينه مينه
ستا دَ هر ياد سره اوږه په اوږه
د يو ځائے تلو خوندونه واخلمه خو
فرض کۀ تۀ مې چرته ياده شولې
فرض کۀ زړۀ مې ستا کتو ته اُوشی

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-05-2005

رنګین سپرلے مې کړه نشه د مست ماښام په رنګې
ستړګې راواړوه کاسې ډکې د جام په رنګې

ظاهر مې مهٔ ګوره کهٔ تریخ ازغې ازغې لیده شم
ډک د خوږویمه دننه د بادام په رنګې

لیونې مینې راپغاړه ملنګی کړه راته
لنډ شو منزل راته ملګرو د یوګام په رنګې

تر څو به بېل یُو یَو تر بله داسې بېل په وطن
راځئ چې یو شو سره خپلو کښې د قام په رنګې

مخامخ هسې هم کتلے ستا ښائست ته نهٔ شی
په الیاسؔ بیا چرته حضور شه د الهام په رنګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-05-2005

لږ ځانته رانزدې مې کړه ارمان مې کړه چې ځم
راغلې دې يم بيا درته جانان مې کړه چې ځم

د مينې الله هو راته په مينه مينه وايه ته
ماشوم مې واخله غېږه کښې خپل ځان مې کړه چې ځم

ښکلې ته چې آيئنه کښې په کتو ځان ته حيران شوې
هم داسې د بيا بيا خيشت ته حيران مې کړه چې ځم

ما ژوند کښې تش د مينې روزګار کړې دې جانانه
ګل مې کړه سپرلې مې کړه بوستان مې کړه چې ځم

الياس بېرې بنه پوهيږي ځاريده د مينې ښکلې وي
سپيلنې مې کړه لوګې ځان ته قربان مې کړه چې ځم

****

محمد الياس الياس

(c) ketabton.com: The Digital Library

PMA کراچي
28-01-2001

غریبه طبقه

د ستړی ژوند په لوئي سفر اوده دی
د خان په مرسته درپه در اوده دی

خدایه د کوم قانون د لاندې زما
نن د وطن بچی نهر اوده دی

د هر په اوړی د غرمو په شګو
د سوری لاندې زورور اوده دی

یه خوار قسمتو خوشحالی جوړی کړئی
ظلم ورکیږی ستمګر اوده دی

د وطن پیغلو هله شور جوړ کړئی
ستړی نغمې مو په ګودر اوده دی

ماته پردے محل اونهٔ ستائي
لامې زخمونه د ځیګر اوده دی

II◇★★★★◇II

محمد الیاس الیاش

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن سبا

چامې ګريوان اوشلوو
چا راله تن اوخوړو

ليونے کېږمه څم
غم مې بدن اوخوړو

هله توبې اوباسئ
مړی کفن اوخوړو

په يخنۍ کار نۀ لری
خلق فېشن اوخوړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
14-06-2006

د شوګیرو عادت ئې چرته دے نظر خوبَوی
د غزل تارکۀ مې چېړم راله پرهر خوبَوی

خواږۀ ګفتار ته ئې مرغۍ دی په چړچقو سحر
د زلفو سیورے ئې ماښام کښې زیړےنمرخوبوی

اللّٰه دی خیر کړی پُښتنې منګے په سر ایښے دے
بیا په سندرو زما هاغه شاړګودر خوبوی

ستا د کاواکه لېونو سترګو نه ځار شم ګُلې
چې په کتو مې ستړے ژوند نوے سحرخوبوی

هسې دې زخې په وجود جانانه خوښې نۀ دی
د جبین خال دی په آسمان پورته قمر خوبوی

یو مې بېګا ستا د راتګ لارې کوځې ځارلې
بل مې سرې چغې د پښتو درمانه سرخوبوی

یا څوک پښتون چرته د غرۀ لمن کښې تا یادوی
یا د پښتو خبرې کېږی چې خیبر خوبوی

ساقی قسم کۀ ستا د جام مستی سرور راکوی
الیاسؔ خوږې خوږې خبرې د دلبر خوبوی

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرص

زما کور کښې ولې نشته ستا په کور کښې خرېړے دے
بس په دے وره خبره جنګ کښې نخښتے هر سړے دے

څوک د پلار په مرګې خاندې څوک د ورور وینې څټي
عجیبه دنیا ده ربه عجیبه اړے ګړے دے

مومن ته

کۀ نازونه د بې نیازه جانان یوسے
ډک د نور په رنمایۍ به دې عقبې شي

کۀ د ځان د معرفت طلب دې اوکړو
معرفت به دې نصیب د لوئے الله شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګ مي د ارمان غېږې له راوله
غلي مي حېران غېږې له راوله

ژوند مي په يادونو کښي تېر کړے دے
مرګ مي د جانان غېږې له راوله

مينه خپلېدل که په بېلاتو وي
ګټه د تاوان غېږې له راوله

نور دَ سپرلي ناکړ دي نهٔ شم کتے
حُسن دَ خزان غېږې له راوله

دم مي په پښو کښي نور د تلو نشته
سترے د کاروان غېږې له راوله

تندے په زمکه لږوه الياسه
ځان ته دي آسمان غېږې له راوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

20-12-2000

یو ځلې نهٔ ده په بیا بیا مې وژنی
قاتلې سترګې د اشنا مې وژنی

د تختېدو لارې مې بندې شولې
خدایه د خپلو په رضا مې وژنی

خواره زلفان د یار ښائسته اننګې
کله هغه اؤ کله دا مې وژنی

ماوے چې دلته به ساه واخلمه خو
دا ستا یادونه پکښې لا مې وژنی

نن د الیاسه ئې سترګې وارولې
ملګرو داخل په ریښتیا مې وژنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحيرۀ عرب
08-12-2006

خوبونه يوسي ځان سره د چا ليونۍ سترګې دي
داستا ليونۍ سترګې اشنا ستا ليونۍ سترګې دي

تيارې پرې راخورې دي په سپوږمۍ کښې رڼا نشته
خو دلې ورته تا جوړې نن بيا ليونۍ سترګې دي

دا ما چې کله کله غلی غلی په خندا کړې
کمال د هيچا نۀ دے د اشنا ليونۍ سترګې دي

ساقي پيالې دې لرکړه هاغه کيف سرور ئې نشته
خيال کښې مې پرتې د دلربا ليونۍ سترګې دي

پخپله ورته اوګوره کۀ تا ته اشنا نۀ ګوری
الياسه پښتنې دې بې پروا ليونۍ سترګې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
27-10-2004

په شپېو ترې نه د اوښکو باران دروي
بې ديدنه چې راځي سترګې محرومې

د پښتون په جامه تور يم لګېدلے
پښتني سترګې مې هيرې کړې معصومې

بې نوا ترې جوړې بيا وو نن راغلے
تر اسمانه مې سلګۍ تللې مغمومې

ستا نظر به ستا ښائست ته رابللې
نغمې چرته وې زما دومره محکومې

څۀ خوشته پکښې ملګرو چې لګيا دے
د الياسؔ خبرې نۀ دې بې مفهومې

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبرالتهر
22-02-2007

ما ورپسې کړه خدايه سمه او دا غر صدقه
اشنا تر اوسه رانه غواړي مرور صدقه

تا د دنيا د پاره پرېښې بې آسرې وومه زۀ
ما خو دنيا وه ګرځولې ستا د سر صدقه

ستا د ديدن تګې به نور د تانه څۀ او غواړي
بس په کچکول کښې ورکوه دې د نظر صدقه

ستا د جبين د خال خندامې تته نۀ شوه ليدې
ماد سپوږمۍ په نامه ورکړله د نمر صدقه

اول دې ورکړم د دنيا د تريخ دستور په ګوتو
اوس رانه غواړې مې ګرېوان په اوښکو تر صدقه

ما هم د مينې په نوم ځان د اور لمبو ته نيوو
تاوې خليلؑ شه او بُتان کړه د آذر صدقه

ورځه تندے يار ته په زمکه په بيا بيا لګوه
الياسه کۀ چرته ئې نن اومنې د در صدقه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قیوم منزل پېښور
24-10-1998

د دار په سر چغې وهم لېونے
پرېږدئ چې مړ شمه بې غم لېونے

راشه پوښتنه مې د حال اوکړه
ګنې والله درپسې مرم لېونے

د یار په مینه کښې واپس روغ شو
خلقو ناړې کړلې چې کم لېونے

خدایه ما هسې لېونتوب خوښوو
تا رانه جوړ کړلو سم دم لېونے

ستا د اُلفت ستا د مُسکا د وجې
الیاسؔ یادېږم چم په چم لېونے

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-12-1998

کاش

يوه ورځ مور راته دُعا کوله
وئيل ئې خدائے دې کړه کامياب بچيه

چه د غريب د حق پوښتنه اوکړے
خدائے دې نواب کړه د نواب بچيه

يَوه ورځ مور راته دُعا کوله
وئيل ئې نصيب دې شه ثواب بچيه

چه د باطل توري تياري لرى کړے
خدائے دې رنړا کړه د افتاب بچيه

يوه ورځ مور راته دُعا کوله
خدائے دې ځوانى کړه د درياب بچيه

چې خونه ورانه کړے اغيارولره
مسته چپه شې د سيلاب بچيه

بچى ته د مور دُعا قبليږى ورره
کاش!چې ما هم په دے يقين کړے وے

خو زهٔ وړوکے ووم زهٔ نهٔ پوهېدم
چې مې په دے باندې آمين کړے وے

****

محمد الياس الياس

(c) ketabton.com: The Digital Library

PMA کراچۍ

د شالدا په نوم خط

اُمید لرم ښه به ئې په خوند تېروې
له ما په شاني به تهٔ ژوند تېروې
د خوږ وطن د ننګ ناموس د پاره
د زهرو ګوټ به لکه قند تېروې

څنګه چې سیند د کلی ستا په خوا کښې
چپې چپې شی غور څنګونه وهی
داسې زما خواکښې په ډېره مستی
د سمندر چپې تموپونه وهی

دا نور حالات کهٔ اورېدل مې غواړې
د زړهٔ زخمونه کهٔ کتل مې غواړې
د خدائے نه چې غواړې پکښې ما یا دوه
کهٔ په سیالی سره لیدل مې غواړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې هر ماښام پکښې جنت جوړېږي
هاغه د کلي لاله زار څنګه دے
چې پرې د چم کوڅې رنګينې ښکاري
هاغه معاذ عادل مدرار څنګه دے

څه نوی تازه درته وئيلے مې وے
بس نور څه نشته چې ليکلے مې وے
قلم بندومه اجازت راکړه
نشته الفاظ چې تا ستائيلے مې وے

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصف آباد ـ کراچی
12-05-2001

درد ئې راله راکړلو قرار ئې رانه واخستو
مینه مې ظالمه وه دلدار ئې رانه واخستو

جام کښې د ساقی راته مستی حېرانه پاتې شوه
سترګې دې چلبازې وې خمار ئې رانه واخستو

نور دغه ظالم خزان زما د ژوند نه څۀ غواړی
حُسن ئې تاله کړلو بهار ئې رانه واخستو

دالا د قاتل اشنا نرمی وه پوهه نۀ یم
صلیب ته ئې نزدې کړمه نو دار ئې رانه واخستو

لاره د پښتو د ادب ناوې کونډه پاتې شوه
خدایه د الیاسؔ شان قلمکار ئې رانه واخستو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16-12-2000

په موسیدو شی سپین سحر جوړوی
لیمه د یار سپرلی اکثر جوړوی

د خیال خبرې مې زړهٔ چرته منی
ستا په کوڅه کښې راله شر جوړوی

د اسرافیل شپیلۍ به ویښ مې نهٔ کړی
د بنګړو شرنګ به دې محشر جوړوی

ستا د نظر قاتلان نهٔ پوهیږی
ماته سپرلے د دار په سر جوړوی

تهٔ دې د خپشت د زوره څهٔ خبرې
په زړهٔ مې کرښې ستا نظر جوړوی

د هیربدو طاقت دې نهٔ لرمه
ستا جدائی مې په زړهٔ غر جوړوی

الیاسته زړهٔ له دلاسې دې ورکړه
مینه به داخل ستانه نر جوړوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
02-07-2000

سوچ

نۀ په آسمان چرته پړقا ښکاريږه
نۀ د وريځو پرې غوغا ښکاريږه
د اُوبو څاڅکے اُوبه خور له نه وو
چې په پېتو زمونږ د کروخت شو

د چمن بوټي په ريګونو خړ وو
فطرته ستا په ستمونو خړوو
قطرې قطرې شبنم پرې نۀ ښکاريدو
سپرليه بيا د ستمګر وخت شو

وعده ئې ماته کړه په غلا لاړه
زما د مرستې نۀ په شا لاړه
خپلو همزولو راته لار اُونيوه
چې د دښمن سره مې کله د يغر وخت شو

د کوځې سپو به دې غوپا کوله
مئين زړګى به مې درزا کوله
د چم وړو به دې په کانو ويشتم
چې په کوځه دې د ګزر وخت شو

محمد الياس الياس

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ښه نیولې ده حیرانه ښکاری
اُوس په خُلوص خپله ستو مانه ښکاری
اقرارد مینې ئې نن داسې اوکړو
سائیکل دې پرېږده د موټر وخت شو

درپسې کړل مې ټول قضا مونځونه
هم مې برباد کړه خپل اشنا وختونه
ته په بلې باندې را اُونه ختې
بیا مې نن تیر د مازیګر وخت شو

بچې بچې له مې څپلې اخلم
د وطن پیغلوله والې اخلم
چې د خوارانو زړونه اوخاندووم
روژه تیرېږی د اختر وخت شو

داستا په شاني خو بې پته نهٔ یم
وهل به خورم په سوك او لته نهٔ یم
زه به دې مرسته ښهٔ په جار کومه
چرته کهٔ ستا ګله د شر وخت شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاخـو وختـې دے خپـل سـوچـونـه کـوه
مـونـځ لـه بـه روستـه ځـے خوبونه کوه
د عـزازیـلؒ پـه جـال کښې اونـختـمـه
د بـانګ نـه پـس چې د سحـر وخت شو

د ژونـدون تـمـولـه اثـاثـه دې واخـلـه
واخلـه مـونیـا اؤ خلاصـه دې واخـلـه
شـېخـه دروغ درتـه وئیلې نـهٔ شـم
زهٔ درنـه ځـمـه د دلبـر وخـت شـو

ښـهٔ سـم سـړے وے تـه د کـار لالیـه
عشـق درنـه جـوړ کـړلـو بېـکـار لالیـه
د اشـنـا مېـنې ورتـه پـرې نـهٔ ښـودے
ستـا چې د زدکـړې اؤ هنـر وخـت شـو

د خپـل اولـس پـکښې دردونـه لیـکـه
خـوږې نـغـمې خـواږه فکـرونـه لیـکـه
الیـاسـه پـاڅـه دُنیـا اولـړزوه
ستـا د شـعـرونـو د اثـر وخـت شـو

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-07-2000

سپرلے

چـې د مـاحـول زره زره ورپـکښـې
سـم د سپـوږمـۍ شـان پرقېدلی نـهٔ وی
چې د پـنجرو بـنـدی مرغـۍ ورپکښې
سـم پـه چـرچـقـو چـغـېدلی نـهٔ وی

چې مې احساس پکښې ژوندے غوندې شی
چې ټول ماحـول نـغمې نغمې غوندې شی
زهٔ بـه ښـېـګـړه ورلـه هـلـه مـنـم
چې مې وړوکے خیـال زلمے غوندې شی

بـس خـو چې مېنـه پـه هر لور خوره شی
خـېـر کـهٔ زخمـونـه مـې لږ زور واخلی
ستـا د ښـائسـت غـوټـۍ چې ګل نـهٔ کړی
دغـه سپـرلے دې ربـه اور واخلـی

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصف آباد ـ کراچی
04-06-2001

چې تا ته نهٔ شی کتے

د خپل ارمان په تکل
د سپین سحر په تلاش

سم د ماښامه سره
د چا د کورپه تاخ کښې

وره ډیوه بله شی
یا په سرو ایرو کښې

د سرو لمبو په خاطر
چرته بخرے تود شی

یا د ساقی په جام کښې
د چا د مستو شونډو

خوارهٔ خوندونه لاړشی
یا د زاهد په ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چرته د هوش نه مخکښې
د جــانـــان نـوم راشـی

یـا د ربـاب پـه تـار کښی
چــرتـــه د مـاتـو زړونـو

خـوږې نـغمې جوړې شی
د غســـې زهٔ هـــم ګـلـې

ستا د ښائست په باغ کښې
ځــانـلـه ګـلـونـه ګـورم

ستــا د رُخســـار پـه رنګـې
د شـــرمـــه ړک ګـلـونـه

دومــره نـــازک ګـلـونـه
چـې تــاتــه نــهٔ شـی کتـې
چـې تـا تـه نـهٔ شـی‌کتـې

||★★★★||

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
06-07-2006

ژونـد کښې حـقیقت غواړه د خیال قصوته مهٔ ګوره
رنګ لتهوه نـور اؤ د جـمـــال قـصـوتـه مـهٔ ګـوره

سـتـوری بـه پـړقـیـږی خـو دا بل رنګـه رنها کوی
تـور دے خـو پـه سپین جبین دخال قصوته مهٔ ګوره

داسـې راتـه ښـکـارې چې سپوږمۍ وربځو پټه کړه
پـروت وی پـه نـازک بـدن د شـال قصوته مـهٔ ګوره

څـانـده پکښې خیر دے که ئې لږ ساعت له دارشی تار
زلـفـې درنـه تـاؤ شـولـې د تـهـال قصوته مـهٔ ګوره

الیـاسـه پـه دیـوال لـکـه د نوې میـاشـت رااُوختـه
ورکیږی لـږ سـاعـت لـه د هلال قصوته مـهٔ ګوره

یو شعر

لـکـه مـوم د اور لـمبـو تـه ویـلـی نـهٔ شوم
زمـا عشـق وو سـتـا د حُسـن کـمـال نـهٔ وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
18-05-2005

غر يو ووم نيولي په سلګو کښې شومه
درنۀ راستون چې په راتلو کښې شومه

ځنګ چې سبا نمر په ختو ليده شي
داسې به تا تۀ په کتو کښې شومه

زولنې نشته خو زندان غوندې دے
بندی د زلفو په تيارو کښې شومه

هستي تۀ هر ځائے به مستي ګډېده
ورک چې ساقی به په کاسو کښې شومه

فنا په تا پسې د درست جهان نۀ
لکه شبنم د نمر ختو کښې شومه

مرګ ګنې تل زما په ځنګ کښې به وو
ښۀ ده چې خدايه په توبو کښې شومه

چرته چې شور به ستا بنګړو جوړ وو
الياسؔ رالوئې هاغه نغمو کښې شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحیره عرب
13.03.2002

مُسکا

یوه لحظه خالقه
ماته د مرګ نه محکښي

د یار مُسکا نصیب کړې
هغه خندا نصیب کړې

چې ستا سیرلے هم ورته
ګوته په خُلهٔ پاتې شی

چې د ساز ږکې نغمې
ورته اودهٔ پاتې شی

چې حسرتونه ورته
لمبه لمبه پاتې شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نظرونه ورته
په تماشه پاتې شي

چې سرۀ حامونه ورته
نشه نشه پاتې شي

بس چې تصوير ئې شکلي
زما په زړۀ پاتې شي

نو يوه لحظه خالقه
ماته د مرګ په مخکښې

شکلي خندا نصيب کړې
ديار مُسکا نصيب کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-02-2000

شک
(آزاد نظم)

ریخې ریخې ئې لوپټه په سر وه
په تن جوړه ئې وه خیرنه غونډې

پیوندې ئې چاوډې وې پیزار ئې نه وو
وړې چاچۍ ئې راته اونیولې

نن ئې زمانه هم په یوک بازار کښې
په یره یره باندې سوال اوکړو

ما ورله هم د جیب نه دوه آنې
ښۀ په اخلاص اوښۀ په مینه ورکړې

زما پرې شک د بې وسۍ راغې
ماوې د دې به چرته پلار نۀ وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائيکو

ستا د نظر خورو نغمو ته تاوېدمه داسې

څنګ چې چاپېره د يوې نقطې نه

د پنسل څوکه په پَرکار تاويږي

★★★★

هائيکو

مينه مې کړې ده کووم به ئې تل

بس کـۀ په دې وړه ګناه مې وژنے

راځه چې لاړ شو د مقتل په لوري

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
20-12-1999

عشق ئې د رنګونو د ابشار مخه نیوې نهٔ شی
مینه لېونی مې د خمار مخه نیوې نهٔ شی

دومره د تاو ډک دے چې نظر سیزی
اوښکې ئې د سترګو د رخسار مخه نیوې نهٔ شی

دومره د وطن د پېغلو ګوتې مې نازکه دی
ګل لره ورځی حوبس د خار مخه نیوې نهٔ شی

مونږ سرهٔ د کلی ماشومان په ډله شوی دی
داځلی مو وورتی د چا پلار مخه نیوې نهٔ شی

زه ګورے خپل حق د فرعونانو نه غوښتے شمه
منصور غوندې بې وسه به د دار مخه نیوې نهٔ شی

اوګورئ دا خړې خړې خاؤرې هم شنې شویدی
دا ځل خزانونه د بهار مخه نیوې نهٔ شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه خو د حُسن رنګینۍ ټولې صحرا کښې دی
پېغلې د وطن مې د بازار مخه نیوې نهٔ شي

ستا د محبت قېدی بس ستا د خوشحالو په نوم
ستا راتلو ته خنګه به د لار مخه نیوې نهٔ شي

دادے د سحر نه انتظار کښې دی ولاړیمه
چا وے چې الیاسؔ د ښکلی یار مخه نیوې نهٔ شي

لویه خدایه

بیا مې سترګې د جانان شوې قدم بوسه
ښکلے ځائے دے پورته نهٔ شے پکښې اوسه

په عمل خولا حاصله ستا رضا وه
بس رحمت ته دې پراته وو بې تپوسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

PMA کراچي
31-07-2000

در پسې مې ګلـه چـا ن دالر اؤ بر کړه
هسې زیـات مې خپل غمونه د ځیګر کړه

د رُخسـار لـمبې دی بلې سـاتـه ګلې
مـاښـامونـه د ژوندون زمـا سحر کړه

بـدې سترګې د رقیـب کـۀ درتـه ګوری
نـظر مـات لـه دې ګـلـونـه تاؤ د سر کړه

سپوږمۍ هر وخت په وربځو پټه نۀ وی
تـورو زلـفـونـه دې سپین مخ رابهر کړه

هـاغـه یـار بـاندې بـه ولې نـۀ نـازیږم
وئیل ئې مـورې لېونـی لـره مې ورکړه

ښـکلے یـار مې پـه بلې باندې ولاړ دے
خـدایـه ژونـد رالـه د مینې مازیګر کړه

سـاه مـې تـا پسے د تـنـه جـدا کیږی
لږ پـه مینـه راتـه ښـکلیه نظر کـړه

چې الیاس سرۀ د مینې نیت دې نۀ وو
عـالمونـه دې پـه څـۀ پسې خبر کړه

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
10-07-1998

ستا په راټک

زما د نيمګړی ارمانونو قاتل
ستا ګل ورينه خندا جوړه شی

ستا د قاتل نظر به څه وائمه
زما معصوم احساس ئې اووژلو

زما د ستړی ژوندون ستړی نغمې
زما په خيال کښې لا تر اوسه ګرځی

ستا په راټک ترې ترانې جوړې شی
ګله راپيښه کوه کله کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېښور
14-05-1998

اراده

وېـم چـې د رنګ نــــه ډک کــړم
ځـــانـلــــه د ژونـد خـــوبـونــــه

بيـــا پـکښـې ډوب کـــړمـــه تـول
د کــــائــنـــات فـــکـــرونــــه

او مــرګ تــه اووائــم چې رانــهٔ شـې
د خـدائـې د پـاره پـه دې لوري ګوَرے

خيـــال کــوه مينــه مې رسوانـهٔ کړے
رقيـب مې هر وخت راته ګوري ګوَرے

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
08-07-1998

د محبت نه مخکښې

د محبت نه مخکښې
زمـا زلمې احساس اودهٔ غونډې وو
د خپـلـواکـۍ نـغـمـې ئې نـهٔ وئيلې
زهٔ د دردونــو نــــه خبــر نـــهٔ ووم
مــا د غــمــونـو دُنيا څـهٔ پيـژنـده
د محبت نه مخکښې
ماستا ښائسته ښکلې تصوير جانانه
پــه تـصـور کښـې جـوړولې نـهٔ شو
مــا د جـفـا دسـتـور ليـدلـے نــهٔ وو
زهٔ د نـفـرت پـه قـانـون څهٔ پوهيدم
د ژونـد خوارهٔ تراخه مې نهٔ پيژنده
د محبت نه مخکښې
زمـا زلـمے احساس اودهٔ غونډې وو

II<★★★★>II

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-12-1998

ګل پکښې نشته د ازغو یکه ده
ماضی مې تېوله د سلګو یکه ده

زما په زړهٔ کښې د ژوندون فلسفه
د څوبې رحمه تلوسو یکه ده

غېر به همېش دلته تیښ سترګي ګرځي
زما دره د شاه زلمو یکه ده

ګیدړ خنګې دې راته مهٔ ځلوه
خیالی دُنیا مې د زمرو یکه ده

د تخیّل پرواز دې شکته نهٔ کړي
کعبه د لوړو مُنارو یکه ده

د ملاکنډ غرونه نغمې نهٔ وائی
شاعری څنګ مې د مصرو یکه ده

د ګل په ځائے مې نن په کاڼو اُولي
د یار کوڅه د لېونو یکه ده

الیاسه مهٔ ئې چېره برخېره نهٔ شی
هره سلګی دې د نغمو یکه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-01-1999

فـراق نـــزدے شـولـو ژړيـږمـــه ځـم
سم پـــه سـلـګـو تـــرې روانيـږمه ځم

د تهـمتــونــو پيټـي نـــهٔ شـمـــه وړې
د يـارکـوڅـــه کښـي نـهٔ اودريږمه ځم

جـرګـــي تـــرې تـولـي بې نـوا راغـلـي
نـن ورتـــه پښـو بـانـدې غوړيږمـه ځم

د ژونـد تيـارو کښـي د مـنزل پـه لټون
د لـيـونــو پـــه رنګ خــنـدېږمـــه ځـم

الـيــاسؔ دې د مخ رنـها تــه هـر مـاښـام
لـکـــه پـتـنګ غـونـدې سـوزيـږمـــه ځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-01-1999

څنګه به ځم چې ښکې ګلۍ شوې د منزل په لټون
راته هموارې هم نالۍ شوې د منزل په لټون

د زړهٔ د کومې په اخلاص به دې رابلمه خو!
بس کهٔ راپیښې خوشحالۍ شوې د منزل په لټون

په نظر نه راځې په غټو غټو ګورم ورته
د پښو تناکې مې پولۍ شوې د منزل په لټون

سپرلۍ ئې په معصومو اننګو کښې خندا راوړه
سم په خندا ورته کلۍ شوې د منزل په لټون

د انتظار لارې ته ګوری د حسرت په نظر
پېغلې راپوته په بلۍ شوې د منزل په لټون

چرته الیاسؔ پکښې هېر نهٔ کړې وعده ماتې نهٔ شے
کهٔ دې نصیب یاره سیالۍ شوې د منزل په لټون

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
15-06-1999

ژوند په ورېمو اُودهٔ شو ساز په نغمو اُودهٔ شو
ته چې مې خيال ته راغلې درد په سلګو اوده شو

ماشوم زړګې مې ګُله ستا د خندا په ارمان
ستا د مُسکا په ارمان ستا په قِصو اُودهٔ شو

ستا د راتګ په طمع ستا د ليدو په ارمان
نن تهوله شپه مې زړګې په دلاسو اوده شو

ستا د فراق د لاسه ستا دا الياسؔ لېونے
ستا د سيالی د پاره نن په لمبو اُودهٔ شو

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
28-12-1999

از غن ماحول چې مې بهار شی هله
د زړهٔ زخمونه به قرار شی هله

د منصور یاد به پرې تازه کړمه زهٔ
بس چې ستا زلفې زما دار شی هله

خپل کار ته هر یو سړے کاروائی
کار چې پردې شی نو بیګار شی هله

لار د منزل دومره اُوږده خونهٔ ده
سړے چې اُودریږی اِیسار شی هله

د زړهٔ درزا مې لږ سېوا غوندې شی
آشنا په سترګو کښې چې قار شی هله

بیا کهٔ الیاسؔ ته لېونے وائی خبر
خیری ګریوان چې ئې تار تار شی هله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کراچي
29-05-2002

پاتې نن په سرو سترګو بېلتون شولو
تلو کښې چې ښائسته جانان راستون شولو

عرش کښې پسې چغې فرشتو کړلې
بيا مې د چا ياد زړهٔ کښې زرغون شولو

فکر به مې څنګه غزونې کړي
ستا چې سبانې ماښام پرون شولو

تا ته تصور کښې په سجدو شومه
خيال مې د دُنيا خيال کښې مجنون شولو

نهٔ مني چې څهٔ درته الياسؔ وائي
دالا څنګه ستا د خيال سمون شولو

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

کيماړۍ کراچۍ
14-10-2002

د رنګ تصوير لټومه ځم د خوند نقشه جوړومه
د خښت په مصور به مې د ژوند نقشه جوړومه

بې خياله فکر وړې شهزاده به پکښې ګرځم
په چغو د پرهر به مې د قند نقشه جوړومه

ستا به د خوږې مينې داستان ورته راواخلمه
بيا به په تړوټې زړهٔ د پېوند نقشه جوړومه

راز دې د پردې راته افشاں کړه چې لږ پوهه شم
يا عقل ليونی تهٔ به د بند نقشه جوړومه

ستا خواله به د خيال په مست تالونو کښې درځم
الياسؔ به پکښې ځانله د مېوند نقشه جوړومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
10-11-2004

په ړندو کښې کوڼ باچا وی

چې الف او ب مې زده کړه
ماوې لاړمه هوښیار شوم
اوس به خلق راوړی خپلې
فیصلې د ژوندون ماله
زهٔ به بر سرته په کټ کښې
دروند قاضی د کلی ناست یم
لاس په نام به واړه خلق
راته وائی آوجی ښهٔ جی
بالکل ټهیک ده ته صحیح وې
خو خوک نشته چې نن ما ته
حقیقت ښکاره زما کړی
زهٔ ناپوهه ووم جاهل ووم
زما دوه مسئلې زده وې
خو ریښتیا خبره داده
چې ړندو کښې کوڼ باچا وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
04-11-2004

شاعر

اول لتهون د څو لفظونوکووم
بیا ئې جوړښت په ردیفونوکووم

د خیال خبرې پکښې اوستائمه
یا پکښې ذکر د وختونوکووم

څۀ چې لیدله به مې
هاغه لیکله به مې

دُنیا ته حال د زړګی
په‌جار وئیله به مې

خو چاپېرچل مې راته
نامه د بم راکړه

د شعور قدر نشته
ماتوم قلم راکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

خبره چې په تلو کښې دې نن ستغه غوندې کړه
زما دې خوږ زړګی درپسې چغه غوندې کړه
قِصه هاغه د خېښت به يو ځل بيا شروع کووم
جانان چې په چل وَل کښې آغه دغه غوندې کړه

قطعه

په ځان کښې نهٔ ځائيږي سيال ليدهٔ شي
ستا په کتومې زړه خوشحال ليدهٔ شي
کومې چې ستا په خڼک کښې نهٔ تيريږي
هاغه لحظه راته سم کال ليدهٔ شي

قطعه

سپوږمۍ وه رانه هېره د هلال په تماشه ووم
ستا د زلفو په تيارو کښې ستا د خال په تماشه ووم
يو لحظه کښې ئې جوړ کړے وو محل ماله د مينې
خيال زما په تماشه وو زهٔ د خيال په تماشه ووم

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
01-06-1998

ایټمي دهماکې

اول به هر ځائې کښې ناکام یادېدو
هم خطاکار او هم بدنام یادېدو

د فیرنګیانو غلامان وو خدائیګو
تش به آزاد مونږه په نام یادېدو

د بې وسۍ په زولنو کښې بندوو
تل بې ګناه به ګام په ګام یادېدو

هغوئی په خپله وو بې وسه ربه
چرته چې مونږ په احترام یادیدو

خونور په سترګو کښې مې نم خدایه
لیدلے نۀ شولو د غم خدایه

چې د غورۍ نه پس شاهین والوتو
جوړ په اغیاروشو ماتم خدایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د وطن هر يو زلمې مې ويښ دې
اُوس ترې ورځمه وينې ځکم خُدايه

چې زړهٔ د غېرو په يوتق اُوچوی
ورته ړزومه ايتم بم خدايه

اُوس د نړۍ ټول کافران ژړېږی
هم د هندو قوم مشران ژړېږی

بچې بچې د غېرو غېرو ربه
په آزادۍ د پاکستان ژړېږی

وائی آزاد شوه مسلمان ملکونه
امريکه روس او هم جاپان ژړېږی

د پاکستان پهٔ دهماکو ملګرو
د کلنټن سره عنان ژړېږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
28-12-1998

بنګړی واله

په مکر نـهٔ پوهېدله کليواله پښتنه وه
چـې تـه مې راغـلـی بـنـګړی واله پښتنهٔ وه

پـه تـورو سپينـو سرو کړو ډکې کړې
پېغلـو تـرې ليـچـې پـه بـنـګړو ډکې کړې

روانـه پـه خرڅون خپلې سوداله پښتنهٔ وه
چـې تـه مې راغـلـی بـنـګړی واله پښتنهٔ وه

آواز ئې کـوو واخـلـئ بـنـګـړی دی
درکــووم اودريــږئ ســړی دی

دا څـومره حيـانکـه مزوب حاله پښتنهٔ وه
چـې تـه مې راغـلی بـنـګړی واله پښتنهٔ وه

چـې ورې زړګـې پـکښـې لـه تـانـه
اليـاســه زار ئې د خـنـدانــه

واپس روانـه کـلـی تـه خوشحاله پښتنهٔ وه
چـې تـه مې راغـلی بـنـګړی واله پښتنهٔ وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحرالکاهل
22-09-2007

لويه خدايه!

چې بلې کړم د فکر او شعور لمبې
شور مې د قلم په ژبه راوله

مخ کۀ رانه بېرته جانان واړوو
هله مې ماتم په ژبه راوله

نۀ ښائی لمده په مېږ پليتو دا
تندې له زم زم په ژبه راوله

راحت بغير د سختو چاليدلې دې
صبر زما زغم په ژبه راوله

خپله فيصله مې په تا پرېښې ده
دُعا مې د کرم په ژبه راوله

راز کۀ د حکمت پکښې ليده غواړې
ګفتار الياسه کم په ژبه راوله

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16-07-2006

د مور په نوم

خدایه د هرغمه ئې هر ځائې کښې آزاده ساتې
د محبت وړه دُنیا مې پرې آباده ساتې

کۀ د سپرلی د خوشحالو نسیم پرې لګی خیر دے
تۀ ئې د سپیره سپیره خزان د سپیره باده ساتې

چې په ژوندون واړه رنګونه ستا د در اووینی
په خپل رحمت کښې ئې هر وختی خدایه یاده ساتې

مور هم ایمان دے هُم جهان اوهم جنت دے زما
خدایه همیش ئې په دُنیا کښې ژوندئی ښاده ساتې

ګونجې پرې رانۀولې خدایه کۀ هر څو غصه وی
ورته تندے د الیاسؔ هر وختې کشاده ساتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سُکون

د سکون چغې د عشق سلګو کښې پټې
د دُنیا پسې په منډه نه مونده شي

دا ستا نونه به د عشق بېرته تازه شي
د الیاسؔ غوندې که هر سړے بنده شي

قطعه

عشق کښې اور لمبې غواړي کمال ته رسیده
خوب غوندې لیدل وو ستا جمال ته رسیده

دغه مرحله د دیدن بل رنګه هیبت لري
سترګو ته اسان وو خوستا خال ته رسیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-07-2006

کۀ په ګُل د نزاکت عکسونه ښکاري
ستا په مخ هم د قدرت عکسونه ښکاري

زړۀ مې ګوره تماشه کۀ د سیرت کړې
آئینې کښې د صورت عکسونه ښکاري

تا کۀ نۀ هُم رابللم خو زۀ راغلم
په نظر کښې دې د ست عکسونه ښکاري

د غُصې نه ئې رُخسار د اور لمبې شوې
په رښتیا جوړ د قیامت عکسونه ښکاري

پوره نۀ شوه ستا د سترګو بادشاهي وه
ارمانې مې د حسرت عکسونه ښکاري

لوئې آسمان بغیر د ستنو نه ولاړ دے
ناپوهانو ته دولت عکسونه ښکاري

مصور چرته د روح کرښه راښکے شي
دا الیاسؔ ته حقیقت عکسونه ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-07-2006

ګوته په خوله يمه حېران شپهٔ ده
تېرېږي چرته د هجران شپهٔ ده

ټک تر منزله د جانان وو زما
خدايه په لاره د کاروان شپهٔ ده

د غرهٔ په سر کښې د تنور لمبې وې
خلقو ويله د شعبان شپهٔ ده

په نيمه لار کښې جانان پرېښودمه
لوټ شومه خدايه د تاوان شپهٔ ده

خلقه زهٔ خپل جنت ته اور سيدم
نن مې په کلي د جانان شپهٔ ده

د ونو شنې پاڼې وچېږي خدايه
داسې ښکارېږي د خزان شپهٔ ده

الياسه د مينې بوراګان دې څهٔ شو
د ګلو باغ کښې د ريحان شپهٔ ده

محمد الياس الياس

(c) ketabton.com: The Digital Library

PPS پېښور
1997

سترګې

چې مې وژني دا خونرېز سترګې د چا دي
دا ښائسته لکه ګل رېز سترګې د چا دي

چې رسا د زړهٔ په سر زما ښخېږي
دا ناترسه لکه نېز سترګې د چا دي

د لېندۍ په رنګ په غشوچې مې اُولي
دا قاتل لکه چنګېز سترګې د چا دي

چې مُدام په تصور کښې مې پرتې وي
دا نیازبینې د مکېز سترګې د چا دي

دا چې تهٔ ئې نشه کړې ئې الیاسه
د نشې نه دا لبرېز سترګې د چا دي

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

PPS پيښور
24-12-1997

ګُل خبري اوکړلي ګلزار خبري اوکړلي
کله چې محفل کښې ښکلي يار خبري اوکړلي

قربان به پرې زهٔ دواړه سر او مال کړمه
بس خو کهٔ يو ځل ئې د اقرار خبرې اوکړلي

دَ ساقي په لاس کښې جام پاتې حيران شو
نن ئې دومره په تاتار خبرې اوکړلي

ګُل او ازغي به پکښې يه زړګيه ښکُ پيژني
چې خزان هم د بهار خبرې اوکړلي

چې ترغوږو ئې غزل د الياس راغے
نو بُلبُل هم د چغار خبرې اوکړلي

محمد الياس الياس

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
10-07-1998

چې زهٔ هم سیال شمه د نورو سره (آزاد نظم)

په د ورکوټي دنیاګۍ کښې ربه
چې زهٔ هم هیر کړمه خپل تیر غمونه

چې زهٔ هم دغه د سلګو ژوندون
لږ په خندا خندا کښې تیر کړمه

چې زهٔ هم اووینځم د خپل لمن نه
د تهمتونو دا تور تور داغونه

چې زه هُم دغه د سیالۍ لمحې
چې زهٔ هم دغه خپل رنګین خوبونه

په دې غمجنو سترګو اووینمه
چې زهٔ هم ډک د ارمانونو زړګے

لږ د سکون په غیږ کښې اووینمه
چې زهٔ هم خپله مینه خپله کړمه

څکه خو ډېره موده پس خالقه
زهٔ یو نیمګړے غوندې سوال کوومه

جام او جانان راله یو ځائے راکړه
چې زهٔ هم سیال شمه د نورو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړوکے اختر طوطه کان
28-12-2000

تـــا چـــې د زړهٔ ریبـلـو چـل زده کـوو
مـــا د ســلـگـو ژړلـو چـل زده کـوو

روژه په خـولـه مې ستـا سیالۍ ته کاته
مـــا د اختــــر کـــولـو چـل زده کـوو

تـــا مـې تـېـرے کـړلـه سـېـوا غـمـونـه
مـــا د پــــرهـــر گـنـډلـو چـل زده کـوو

د زلـفـو مـینـځ کښې مې سپین مخ ته کاته
مـــا د ســحـــر لیـدلـو چـل زده کـوو

خپـلـو خپـلـوانـو مې هـم خپـل نـهٔ کـړمـه
مـــا پـــه پـردو د خپـلـو چـل زده کـوو

د غم مشکښې مې پیئلې ستا د زلفو په تار
مـــا د غـــزل لیـکـلـو چـل زده کـوو

تـاچـې الیـاسؔ بـه رنـځـوو پـه وعـدو
مـــا تـــرې د درد زغـمـلـو چـل زده کـوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـرېږدوئ چې ګُـل شي پسرلے ځمه شيندمه
د زړهٔ پـه پـرهـرونـو مې لمبې ځـمه شيندمه

پيغـام نـوی دُنيـا تـه مې د مينې په کښې راوړو
ښائسته پـکښې خوږې ښکلې نغمې ځمه شيندمه

دستـور دے کـهٔ اِخـلاص د پښتـنو دے نهٔ پوهېږم
پـه لاره کښې ګـلان د مېلمنې ځـمه شيندمه

اے بـس کـړه ستمګـره د زړهٔ سره لړ پُخلا شه
اُوښکې مې نـن بيـا درتـه جرګې ځمه شيندمه

الياس دې بيا دَرونې سحر نغمو ته لږ خوشحاله کړه
تـر څـو بـه مې چاپېره شوګيرې ځمه شيندمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتفاق

تۀ کۀ ډېر ئې خو په ډېرو کښې هم هېر شوې
زۀ کۀ يو يم خو د قام سره يو لك شوم

تا پخپله کناره کړله د قام سره د ننګ نه
اُوس به ماته داسې نه وائې چې سپك شوم

د انصاف چغه

څنګ چې ترې زما بچې خبر نۀ وى
دغسې به ستا سو هم اختر نه وى

واورئ د وطن ژمے کۀ تود نۀ شو
بيا به په آسمان کښې ګورے نمر نۀ وى

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیماړی کراچی
19-09-2002

جانان

پورته په آسمان کښې
یو د مینې بادشاه ناست دے
وائی واخلئی که څوک غواړی
راحتونه خوشحالیانې
څکه خلق ورپسې دی
ترینه خښت او سرور غواړی
څوک ترې رنګ اؤ خمار غواړی
څوک محل اؤ مینار غواړی
څوک ترې غواړی ځانله ژوند د ملنګی
څوک ترې زر اؤ دینار غواړی
څوک ترې غواړی دَمستی دَ رباب چغې
څوک ترې زړهٔ د خاکسار غواړی
زهٔ هم ځانته فکر یوړم
لاس مې اُوچت کړل سوال مې اُوکړو
ماله صرف جانان راکړه
ماله صرف جانان راکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

چرته چې باطل د حق ملګرے شي
هلته کښې رواج د میني زور لری

مرګ دې خیر دے اُووائی رُعب دار ځانته
ژوند هم عجیبه غوندې کښې شور لری

توبه

ورته سپېره تندے که تېټ مې نهٔ شو
هغه دې خدایه کعبه نهٔ ګنمه

کهٔ ستا ئې عرش په ړقیدلو نهٔ کړو
دغه توبه مې توبه نهٔ ګنمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبل علی- دُبئی
17-08-2002

د خېښت نه راته ډکې زمانې د سترګو جوړې کړه
مُسکا پکښې خوره کړه ترانې د سترګو جوړې کړه

بیامې پکښې نېت سجدوته کړے دے د سترې ژوند
ځکه ساته بانړه دې بُت خانې د سترګو جوړې کړه

والله که مې ساقي تنده ماتېږي په یو ګوټ
لږ زور نظر له ورکړه میخانې د سترګو جوړې کړه

جبر د حالاتو دې په تریو نظر پوه کړے یم
ځکه ئې اوس نورې بهانې د سترګو جوړې کړه

الیاسؔ پکښې د ځان او دَ دُنیا نه ورکیده غواړم
بیا د خوږ نظر هاغه کانې د سترګو جوړې کړه

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُردن
14-04-2002

د ښــار پــه تک ووتــه خـو لاړم پــه مېره اُوختـم
د وصـال شپه کښې بد نصيـب پــه شوګېره اُوختم

شـاهي ژوګی له به کچکُول په لاس کښې ورکړمه خو
ستــا د اُلــفــت پــه پيمـانـېکـۀ زۀ پوره اُوختـم

تـۀ چې دَ خيال پـه نيلی ناسته وې ځوانی دې ستائل
ورتـــه بــې خيـــالـــه فـكــر وړے شهـزاده اُوختـم

ستـا پـه نـظـر کښې د بُوډۍ د تال رنګونه څۀ شو
ورتـــه پــخــواچې بـــه زۀ غـلـے شـــان اُودۀ اُوختـم

اليـاسؔ بـه هسې نـازېدم په خپـل رنګين خيالونو
تـهولـــه دُنيـا راپـسې خـانـدی ديـوانـــه اُوختـم

****

(c) Kitabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-07-2000

شینکي
(آزاد نظم)

د سینه په غاړه د خو ورخو راسي
پټ پټ په زړهٔ کښي ژړېدمه ربه

لکه د اُور لمبه لمبه ولاړ ووم
د هر په میاشت کښي مي سوچونه کول

ماوي بادرو به خدایه څنګ تېرېږي
ماوي باران به خدایه کله کېږي

چي سوکړه ختمه شي سپرلي غوندي شي
هر خوا پټو کښي به شینکي غوندي شي

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
31-12-2000

یو ګهړۍ هزار ګهړۍ شي چې ته نه یې
ټوله شپه مې خونړۍ شي چې ته نه یې

ته به ځان له چرته بل ځائې کښې خندېږې
زما سر دړۍ دړۍ شي چې ته نه یې

ښا به مرستې له مې زړ رادرومه ګلې
هر سړې سر په تکړۍ شي چې ته نه یې

د یخنۍ نه مې وجود په رپېدو شي
طوطه کان راته واړۍ شي چې ته نه یې

یارودونه مې د سترګو نه بهیږي
یا مې زړه تنۍ تنۍ شي چې ته نه یې

سره غرمه وي د سُور اُوړي خو دلبره
په الیاسؔ تیره جړۍ شي چې ته نه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوم آزادی
1997

دُعا

پــه دُنیــا کښي ربـه راکړے | د عیسیٰ غـونـدې مـکـان
پـه هـوا مي تخت روان کړے | لـکـه تـخـت د سلیمـانؑ
سـوج سـمـجـه پـوهـه زمـا | بـرابـرکـړه د لـقـمـانؑ
اسـمـاعیلؑ غـونـدې له تا نه | تـن بـدن زمـا قـربـان
ابراهیم غوندې په اُور کښي | راتــه جـوړ کـړه ګـلستـان
رنګـیـنـي د سپرلی راکړه | مـوسـم کښـي د خـزان
د قـارون غـونـدې مال راکړه | سـخـا راکــړه د عثمـانؓ
عـمـر لـوئـي د خضرؑ راکړه | پـه طـلـب کښي د جـانـان
مـاتـه اُوښـایـه خـالـقـه | خپـلـه لاره د عـرفـان

د افتــاب پــه رنګ خـدایـه
دا زړګــے مــې کــړه روښـان

★★★★

محمد الیاس الیاسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
08-09-2001

نن لا څهٔ بل رنګه دے چې ځنګه به وي څنګ سبا
سترګو کښې راوړی اشنا مې نوې نوې رنګ سبا

خوارهٔ د لېونــی مینې زما به هم څهٔ کم نهٔ وي
اودې کړو کــهٔ چرې لږ زمــا پــه نــامــه ننګ سبــا

څــهٔ دې نننۍ وعــده راتلو راتلو کښې پاتې شوه
څــهٔ دې د راتګ انــتــظــار نــور کــړی پــه ماتنګ سبا

خبر کهٔ دې مغروره ئې په حُسن او ځوانۍ باندې
تېبټ ســاتــه نــظــر لــکــه د لــوئــې مــلنګ ملنګ سبــا

هسې دی الیاســه نن په خُلهٔ باندې توبې راځی
اخلے بــه مــنــمــه پــړې نــامــه چرتــه د چنګ سبــا

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبرالټر
11-01-1999

د جبرالټر په لیدو

دیدن ئې راته تېرې د اسلام خبرې اوښودې
ښکلا ئې راته واړه په ماښام خبرې اوښودې

لمن کښې ئې تراوُسه آدَنور مشال بلېږي
وربځو ئې په سر راته تمام خبرې اوښودې

دے ځائے کښې د طارق د تُورې شرنګ دے لا تراوُسه
دے ځائے راته د خپل اصلی مقام خبرې اوښودې

حسن ئې زما په ذهن داسې غلبه شولو
فکر مې قلم ته د الهام خبرې اوښودې

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
31-05-2005

څومره ښائسته خواږهٔ وختونه وو اشنا ميئن ووم
د چا په غم کښې ژړېدمه زهٔ په چا ميئن ووم

چې مخامخ وو يو تر بله چپه خوله ولې وو
ښکارېده داسې ته په ما او زه په تا ميئن ووم

چې په ولاړه ځارېده ترې د دُنيا رنګونه
ستا د جبين د خال په آ ښکلې مُسکا ميئن ووم

هسې مې مهٔ رټه صادق يمه شک منه نهٔ شے
درته قسم خورمه والله چې په ريښتيا ميئن ووم

آچې زمانه هم په پته ئې زما زړهٔ وړے دے
ستا د کاواکه ليونو سترګو په غلا ميئن ووم

ژوندمې داستا د لېونى مينې په نوم تيروو
قسم په خدائے کهٔ زهٔ الياسؔ به په دُنيا ميئن وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلي ته د کراچۍ نه په واپسئ
14-11-2002

مستي سرور شمه جنون شمه زهٔ
تاته کتو کښې په سکون شمه زهٔ

د ديدن وخت کښې د جانان په کوڅه
اوښکې بهيږي چې راستون شمه زهٔ

ته مې نظر کښې تور ملين اوګنړه
خبر دے کهٔ نورو ته زرقون شمه زهٔ

قسم په خدائے چې د لاسه به يمه
ستا کهٔ يوه سلګۍ ژوندون شمه زهٔ

د الياس مينه به دې هُم خوښه شي
ته کهٔ ليلیٰ شې او مجنون شمه زهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

21-12-2000

زیره پانه وچه شوې د خزان شوم
چې ورګله کله د عشق په ګلستان شوم

لوپته د یار په قبر مې جهنډې کړئ
زهٔ شهید د ښکلو سترګو په ارمان شوم

د زندانه مې اوس چرته یره کېږي
چې په دام د تورو زلفو بندیوان شوم

لکه ستوری چې د نمر د مخې ورک شي
تاپسې دغسې ورک له دې جهان شوم

حقیقت د لیونو راته څرګند شولو الیاسه
نندراه چې په دا خپل خیرې ګرېوان شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمران هاوس کراچی
11-11-2001

بُت

ماوې چې یار دې زما
ښکلے دلدار دې زما
د زړهٔ قرار دې زما
اُوس به ئې دیدار کومه
د ښکلو مستو سترګو
خو په اول نظر کښې
دومره نشه شومه چې
تاب مې په زړهٔ کښې نهٔ وو
دومره بې خوده وومه
ورته سجده مې اوکړه
ماوې دا یار دې زما
ښکلے دلدار دې زما
د زړهٔ قرار دې زما
اوس به ئې دیدار کومه
خو بیا ناخاپه غوندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی مې چغې کړلې
ماوې دا یار خو نهٔ دے
دا چرته بُت غوندې دے
سرمې راپورته کړلو
بیا په توبو شومه زهٔ
ماوې چې غیر ته سجده
حرام حرام دی خو بس
تندے مې بېرته ټیټ شو
بیا مې ایمان راوړو
بېرته مې چغې کړلې
ما هاغه بُت اومندو
کوم چې د ډیرې مودې
کوم چې به تل ترتله
زما په زړهٔ کښې پروت وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
24-10-2004

ګورے راته بیا څۀ له حیرانه په تا څۀ اوشو
دومره تریخ خو نۀ وے ته جانانه په تا څۀ اوشو

هسې دې د خیال مانۍ زما په زړه کښې جوړې کړې
خاورې شوې ایرې شولې ارمانه په تا څۀ اوشو

تا خو به زمانه بغیر ژوند ته ژوندون نۀ وئیلو
اوس نۀ راځے خفه ئې جوړې ګرانه په تا څۀ اوشو

تګ کوه په مخکښې ځه په روسته روسته څۀ ګورے
منزل ته لاره پاتې ده کاروانه په تا څۀ اوشو

د خلقو درته سترګې وې چې تۀ به جوړ پښتو ګټې
لیک نیمګړے پریږدے الیاسٓ خانهٓ په تاڅۀ اوشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-04-1998

په پې مخې دلربا باندې میئن شوم
لیونے ووم په سودا باندې میئن شوم

پــه خــندا پسې ژړاوی دا متل دے
نـو بیا ځهٔ له په خندا باندې میئن شوم

چې اقــرار کښې دې انــکار کولو یاره
ستــا پــه دې یــوې ادا بــاندې میئن شوم

چې بــابــار پکښې پښتو ستائی ملګرو
پــه شــعــرونــو د حــمزاؔ باندې میئن شوم

زهٔ الیــاسؔ د خپلــه ځانــه ګیله مند یم
چې لــه تا شان بې وفا باندې میئن شوم

||◇★★★★◇||

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

مینه د خیال یو سمندر دے
کۀ سیلۍ ده اؤ طوفان دے

د اظهــار وړه جذبـــه ده
کــۀ نیمګړے یو ارمان دے

دا سیلاب د ترمو اُوښکوکۀ د سرو شونډو خندا ده
راتــه اووایــه زړګیــه مینـــه دا کــۀ مینــه دا ده

دا دَ سپیـن سحـر رڼـا ده
کـه دَ تـورې شپـې تیارۀ ده

دا شـغلــه ده کــۀ بـخـرے
کـــۀ دَ زړۀ د اُور ایــره ده

دادَ غمه خوب خندا ده کۀ جنون دے او سودا ده
راتــه اووایــه زړګیــه مینــه داکــۀ مینـه دا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ســـوی زړهٔ آواز دے
کـه قـصـه ډېره د راز ده

د ربـــاب چیړلے تـــار دے
کـــهٔ نـغـمـه ډکهٔ د ســاز ده

دا آغـــاز د لېونتـــوب دے کهٔ د خوږ زړونو د رزاده
راتـــه اووایـــه زړګیـــه میـنـــه دا کـــهٔ مینـه دا ده

د کـــافـر زړهٔ بُت خـانـه ده
کـهٔ د مـــات زړګی حرم دے

دا سیـالی ده خوشحالی ده
کهٔ بس صرف نوم د غم دے

دا د زړهٔ د جوش چغار دے کهٔ د سترګو نه پیدا ده
راتـــه اووایـــه زړګیـــه میـنـــه دا کـــهٔ مینـه داده

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
24-10-2004

شور او غو غا څۀ ګورې اُوس چنګ دنُنیا چرته دے
تشې خاورې لوتې دی اُوس رنګ د دُنیا چرته دے

زۀ خو خوبولے ستا د مینی اللّٰه هو وومه
نشته اُوس ئې ګورم زۀ پالنګ د دُنیا چرته دے

عشق مې لیونے د سود اؤ زیان خبرې نۀ ګوری
د سره پکښې اُودانګی خو ننګ د دُنیا چرته دے

شته دے خو آداب د خپلیدو ئې مونږ له نۀ راځی
فضا به نغمه ګوکړمه خو ترنګ د دُنیا چرته دے

ستا د مینې خاؤره کښې ئې خاؤرې ارمانونه شوه
ستا مینه کښې ورک الیاسؔ ملنګ د دُنیا چرته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
17-07-2006

مینې ته

چاپېره ترې د مینې پتنګانو طوافونه کړي
فکر روښان کړے مې فانوس دې پاکې مینې ته

صورت د آئینې په رنګ هر شیز ته په جار ښائی
اخلاص مې وربخښلے تقدُّس دې پاکې مینې ته

خلیلؒ د اور لمبو کښې د ریحان ننداره کړې وه
الیاسه ځکه ستا هم زړګے مُوس دې پاکې مینې ته

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

12-05-2005

خدایه چې څۀ به کیږی!

عـجب وختونه راغله
تـمیـز د ښـو او بـدو
لاړې ورکیـږی ربـه
خپـلـو لی مینه نشته
د یو بل غم کښې شریك
خواخوږی پاتی نۀ شو
خدایه چې څۀ به کیږی
مخکښې به څه پیښیږی
بـغـض کینه زیـاتیږی
عـجب وختونه راغله
هر سړے منډه کښې دے
وائی چې څنګه به څم
مخکښې د رور عزیز نه
په مال او زر کښې ځانله
د څو روپو په خاطر
ګرځی ایمان خرڅوی

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـدایـه چې څهٔ به کیږی
مـخـکښې به څهٔ پیښږی

عـجـب وختـونـه راغـلـه
خپـلـې درنې اوچتــې

د نــورو سپـکې وایـو
ضـمیـر اوده دے زمونـږ

لاسـونـه ګیـر دی زمونږ
خـدایـه چې څهٔ به کیږی

مـخـکښې به څهٔ پیښیږی
د بـــل خبـــرې کـــوو

پـردې سـندرې وایو
خپل هر څهٔ هیر دی زمونږ

د رور ولـی یـادونـه
رنـګـونـه پـاتې نهٔ شُو

خـدایـه چې څهٔ به کیږی
مخکښې به څهٔ پیښیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

قافلې مې د صلیب په لاره درومي
ځئ له تېښته مې کوله د زندانه

پرَدو ځان ته نزدې نهٔ کړمه پردې ووم
خپل دې ورک شي خپلولر کړمه د ځانه

قطعه

جنت مې جوړوو ځانله جهان مې جوړولو
تصویر په مینه مینه د جانان مې جوړولو

ستا زلفو کښې ګلان مې په مزه مزه ټومبل
سپرلے ترې ښکلے ښکلے په خپل شان مې جوړولو

||****||

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنې خاورې ته

اې د غيـرتـې اولـس نيـازبينې پښتنې خاورې
ډېره موده پـس مـې ئې ليدلې ميلمنې خاورې

ساه د خوشحالۍ مې روح کښې ستا په ليدوګډه شوه
ستا شـان کښې بـه وائـمـه رنګينې ترانې خاورې

تـاراتـه پـه غـيـږه کښې غيـرت اؤ پښتو اوښوده
تـاتـه بـه درخار کړمـه داواړه زمانـې خـاورې

ستـا د لـوړو غـرونـو د لـمن پـه مستـه سيمه کښې
اوس هـم ماتـه ښکارې مينـه ناکه افسانې خاورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرګ او لاس نیوه

مخلوقه چپ شئ یو اعلان واورئ
د مرګ خبر د یو انسان واورئ
چې مړه ښخ شي نو خوږو ملګرو
بیا د مُولا صاحب بیان واورئ
په ونو بوټو او حیوان راځي
حق دے مرګے په هر انسان به راځي
څوک د دې مړی جنازې له لاړه
څوک د صابن په خوند مزې له لاړه
چې دا په څۀ کله او څنګه مړ شو
څوک ئې بس دغه اندازې له لاړه
چا د غیرت او بهادرۍ کولې
چا ئې قِیصې د بیمارۍ کولې
راته د ورایه خندېدلے وو
ما هم پرون سحر لیدلے وو
ډیر بهادر اؤ غیرتی ځوان وو
په ټولو رونړو کښې ډیر ښکلے وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوري خبري خير دے بيا به اوکړو
ملګرو لاس اُوچت کړئ دُعا به اوکړو
زهٔ هم د کټ په پيارمه غلے غوندې
کښېناستم ډير زيات غم زپلے غوندې
د غم خوارۍ الفاظ وئيل مې غوښته
شونډې مې خدائيګو رپيدلے غوندې
بيا مې په ژبه دا الفاظ راغله
غم کښې شريک ئې ډير په ناز راغله
يو دُعا به او کړو لاس اُوچت کړئ
غم کښې شريک ئې ډير په ناز اُوچت کړئ
اللّٰه دې ئې اُوبخښي ډير ښهٔ سړے وو
اُوچت کړئ خير بيا يو ځلې لاس اُوچت کړئ
په روغ رنځور غريب اؤ خان به راځي
حق دے مرګے په هر انسان به راځي

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

1998

پښتون ته

قـربـانی ورکړه دې د تن پښتونه
جوړکړه رنګین دا خپل وطن پښتونه

کۀ د اغیارو په اسره پاتې شوے
داغ بـه دې لـګی په لمن پښتونه

پاڅه په خپل قام باندې ننګ اوکړه
اوتـړه سـر بــانـدې کـفن پښتونـه

سـتــا د مـړانـې اؤ غـیـرت نـه لوګے
زمــا ســلــګــۍ د زنـکدن پښتونـه

قسم په خدائے نور دې لیدلے نۀ شم
په سترګوسروباندی ویرژن پښتونه

تورۀ د خدائے لقب دې بیا اوګټه
اے د خـالدؓ نمسی تورزن پښتونه

ستا په ناموس ځان تُویَوَل غواړی
د الیاسؔ ویـنـه د بدن پښتونـه

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد الیاس الیاس

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library